

Za našo deco.

Čarobna roža.

(Konec.)

Dosti časa je bilo treba, preden so vojaki izpraznili vse sobe. Nazadnje je prispel zadnji čoln in s tem bi se moral odpeljati tudi kralj Srdan, ki je dotlej stal na obali.

Ves ta čas se je Svetoljub, ko je bil napolnil vse sobe, sprehajal s princesinjo na obali. Srdanu ni bilo nič kaj po volji, ko ju je videl tako zadovoljna; v njegovem srcu se je začela vzbujati stara zavist napram svojemu sorodniku. Zdaj ga je sovražil še bolj, ker je hotel vzeti za ženo princesinjo, katero si je on sam želel za kraljico. Srdin zavist sta ga obvladala tako, da se je sklenil kruto maščevati nad obema.

Izmislil si je zloben načrt. Ko je odšla zadnja barčica z zlatom in je ostala pri otoku šamo še ona, na kateri se je hotel odpeljati on sam, je pristopil k Svetoljubu in ga je ljubeznivo prosil, naj dovede do čolna ministra, ki je še vedno stal vrh grajskih stopnic.

Svetoljub ni slutil nič hudega in se je oddaljil od Liljane. Niti ni prispel do prvih stopnic,

kar zagradi Srdan princesinjo, skoči z njo v čoln in hitro odvesla proti ladjam.

Na krik drugih deklic se je Svetoljub naglo obrnil in videč, kaj se je zgodilo, je brž potekel proti obali, prevzet od žalosti in skrbi.

Čoln je bil že precej daleč. Svetoljub je uvidel, da bo težko rešiti princesinjo. Ali baš ko je hotel skočiti v vodo, da bi plaval za čolnom, se je pojavil na nebu ogromni zmaj, se je spustil na čoln, zgrabil kralja Srdana ter ga odnesel v oblake.

V istem trenutku je neka svetla oseba sedla v čoln poleg princesinje in je veslala nazaj proti otoku. Svetoljub je pritekel in dvignil Liljano iz čolna, v osebi pa je spoznal vilo Srečo, katera mu je bila nekoč darovala čudovito rožo.

»Obljubila sem ti bila, da me boš videl še enkrat. Glej, svojo obljubo sem izpolnila. Od najinega prvega srečanja sem te vedno spremljala in zadovoljilo me je, ker sem videla, da se poslužuješ čarobne rože na tako lep in plemenit način. Prosim te, da jo pridržiš še nadalje, hrabri moj Svetoljub, in da z njeno pomočjo pomagaš slabotnim in revnim ter braniš pravico. Dosti težkoč in nevarnosti si prestal, ali sedaj čaka sreča tebe in tvojo princesinjo. Ni se treba več bati Srdana, ker ga ne bosta nikoli več videla. Vedela sem, da mu ti osebno nisi hotel storiti nič žalega, ker ti je sorodnik. Zato sem v primernem trenutku poslala onega zmaja, ki ga je odnesel v neznane kraje, odkoder se ne bo več povrnil. Zdaj se vrni v svojo deželo s temile ladjami. Pozdravljam te. Preden odidem, dajem ti dolgo življenje in vsako srečo s tvojo lepo princesinjo.« Po teh besedah je vila izginila.

Stari minister je bil tako vesel radi tako srečnega konca, da je kljub svojim letom kar začel skakati po obali. Svetoljub je najprej dovedel svojega konja, potem so se pa vsi vkup ukrcali na ladje, ki so bile sedaj polne zlata, in so se napotili proti domu. Ko so dospeli, sta se Svetoljub in Liljana poročila in nato sta bila kronana za kralja in kraljico. Vse svoje nadaljnje življenje sta prebila v sreči in miru.

Poskusni baloni za stratosfero.

Na dvorišču fizikalnega zavoda tehnične visoke šole v Stuttgartu na Nemškem je napravil prof. Regener zanimive poskuse z balončki. Spustil je v višino balone, ki so obstojali iz treh manjših in bili med seboj zvezani z vrstico. Z vodikovim plinom napolnjeni baloni so se gibali eden nad drugim, so merili v premeru dva metra in bili oddaljeni eden od drugega štiri metre. Spodaj je bila pritrjena merilna gondola s pripravami za merjenje in zasigurana napram mrazu 60 stopinj pod ničlo. Baloni so hiteli tako naglo v višino, da jih po preteku 10 minut niso več videli. Po preteku dveh ur in 50 minut so bili baloni zopet nazaj na zemlji in merilne naprave so kazale, da so dosegli višino 20.000 m in prodri daleč v takozvano stratosfero.

Največji evropski hotel.

Največji evropski hotel grade sedaj na Angleškem. Imel bo tisoč sob za tužce in poleg vsake sobe kopalnico. Poslopje bo visoko devet nadstropij, na strehi bo vrtna restavracija in pristajališče za letala. Stavbo bodo izročili prometu spomladi leta 1938. Njeno ime bo Hotel Cumberland.

Rastline in rosa.

Rosi nista doslej niti znanstveno niti praktično vrtnarstvo zaradi njene premajhne količine pripisovala velikega pomena za prospevanje rastlin. Bavarski raziskovalec prof. Hiltner pa je na določnem mestu celo leto meril količino rose in je ugotovil, da je znašala 10 odstotkov deževne količine v tem času. Rosa torej nikakor ni brez pomena za rast, tem bolj ker nje množina v viharnem vremenu ne pada, temveč narašča. Tla so pa le pri pravilni obdelavi zmožna sprejemati vlogo, to je roso iz zraka in zato je potrebno paziti, da so dobro rahljajo.

Medvedek.

(Povest v slikah.)

39. Miško v veliki stiski.

»Aha! Moj Miško!« reče hudobna čarovnica. »Prišel si mi v pest. Zastonj, da se braniš, ker te močno držim. Peljem te v zapor v ono-le kolibo.« Od nikoder žive duše. Miško je ves trepetal od strahu.

40. Čarovnica zveže Miška.

Čarovnica odvede Miška v kočuro in ga vsega zveže. Konec konopca pritrži za obroček, ki je zabit v zid. Nato pusti Miška samega in mu še pravi: »Ne boš mi več pobegnul. Vrv je močna. Grem, da pokličem orjaka Jožeta.« (Dalje sledi.)